

I en sag om matrikulær berigtigelse af jordomlægningerne mellem tre landbrugsejendomme fandt Landinspektørnævnet landinspektør L's ekspeditionstid, så urimeligt lang, at det var en alvorlig overtrædelse af landinspektørlovens § 7. Desuden fandt nævnet det særdeles kritisabelt, at L ikke i langt højere grad end sket aktivt forsøgte at få indhentet den nødvendige underskrift fra en nabo på en ejendomsberigtigelseserklæring, eller - hvis dette ikke lod sig gøre - hurtigt fik afklaret, at det ikke var muligt at gennemføre ejendomsberigtigelsen, således at dette forhold kunne udgå af sagskomplekset. Ligeledes fandt nævnet det særdeles kritisabelt, at landinspektør L, på trods af talrige rykkere fra sagens parter, undlod at besvare henvendelser og at orientere de involverede parter om sagens gang og derved udsatte disse for risikoen for at lide tab, ligesom han fratog dem muligheden for at få rettet op på forhold, der kunne give anledning til forsinkelser i ekspeditionen.

Landinspektørnævnet frakendte L beskikkelsen som landinspektør i 1 år. Ved fastsættelse af sanktionen i denne sag indgik det med betydelig vægt, at landinspektøren siden 1993 havde været indbragt for nævnet i 8 lignende sager, Nævnet fandt på denne baggrund, at L havde gjort sig skyldig i alvorlig og oftere gentagen forsømmelse ved udøvelsen af sin virksomhed som landinspektør. Nævnet fandt også, at de udviste forhold gav grund til at antage, at han ikke fremtidig ville udøve sin virksomhed på forsvarlig måde.

Landinspektør L har, jf. landinspektørlovens § 11, stk. 1, forlangt, at Kort- og Matrikelstyrelsen indbringer nævnets kendelse for domstolene.

I Landinspektørnævnets sag nr. 235a: Advokat A, på vegne af gårdejer B, mod landinspektør L afsagde nævnet den 5. september 2002 følgende

KENDELSE:

I breve af 5. december 2001 og 8. februar 2002 har advokat A klaget over, at landinspektør L og Landinspektørselskabet M A/S (Sag nr. 235b), ikke med den fornødne hurtighed har fremmet en sag, der omfatter matrikulær berigtigelse af jordomlægninger mellem 3 landbrugsejendomme, herunder B's landbrugsejendom.

I brevet af 5. december 2001 står der bl.a.:

”....

Som advokat for gårdejer B tillader jeg mig hermed at indklage ovennævnte Landinspektørselskabet M A/S og landinspektør L for Landinspektørnævnet, idet det gøres gældende, at de nævnte har overtrådt reglerne om god landinspektørskik ved ikke at udføre deres hverv med omhu og nøjagtighed i overensstemmelse med, hvad berettiget hensyn til klienternes tarv tilsiger.

Den opgave Landinspektørselskabet M A/S og landinspektør L har påtaget sig er ikke fremmet med den fornødne hurtighed.

Sagsfremstilling:

Ved skrivelse af 21. december 1998 fremsendte advokat C udkast til aftale mellem D, B og E vedrørende overdragelse af en række landbrugsarealer. Overdragelserne var indbyrdes forbundne.

....

Som det fremgår har sagen forud været drøftet med landinspektør L, hvorefter advokat C har fulgt landinspektørens forslag.

Ved skrivelse af 8. oktober 1999 får min klient meddelelse fra advokat C om, at min klients skøde er videresendt til landinspektøren med henblik på indsendelse til Kort & Matrikelstyrelsen med henblik på gennemførelse af arealoverførslen.

Efterfølgende har min klient gentagne gange forespurgt hos landinspektøren hvorpå sagen beror, ligesom jeg gentagne gange har forsøgt at få en kommunikation i gang med landinspektøren og Landinspektørselskabet M A/S.

Jeg kan med beklagelse konstatere, at jeg i skrivende stund endnu ikke har modtaget nogen reaktion fra hverken Landinspektørselskabet M A/S eller fra landinspektør L.

Som det fremgår kan min klient ikke få sine lån på plads. Det er meget muligt, at landinspektøren ikke har ansvaret for dette forhold, men det mindste landinspektøren kunne gøre var at fremsende behørig redegørelse omkring dette spørgsmål til - i det mindste sin egen opdragsgiver - gårdejer D og dennes advokat C. Men intet sker.

Ved henvendelse til Kort & Matrikelstyrelsen har jeg telefonisk fået meddelt fra Kort & Matrikelstyrelsens side, at der intet er registreret i Kort & Matrikelstyrelsen vedrørende sagen.

Dette er ganske uholdbart, og selvom vi generelt er meget glade for L gode evner for at få selv vanskelige sager talt på plads, så er tålmodigheden i dette sagskompleks hørt op.

....”.

Landinspektørnævnet har tidligere tildelt landinspektør L følgende sanktioner for at have tilsidesat sine pligter som landinspektør, jf. landinspektørlovens § 7:

1. En advarsel ved kendelse af 16. november 1993 (Sag nr. 151) for ikke at have fremmet en arealoverførselssag med den fornødne hurtighed og for at have standset sagens behandling, da han blev indklaget for nævnet.
2. En bøde på 3.000 kr. ved kendelse af 30. juni 1995 (Sag nr. 161) for fortsat ikke at have fremmet den nævnte arealoverførselssag i sag nr. 151 med den fornødne hurtighed, samt for at undlade at orientere klagerens advokat om, hvorfor han lod sagen vente i en periode.

3. En bøde på 30.000 kr. som en fælles sanktion ved følgende 3 samtidigt afsagte kendelser af 29. januar 1999:
 - I sag nr. 194 fandt nævnet det kritisabelt, at en uproblematisk arealoverførselssag fik en ekspeditionstid på over 2 år, fordi L havde sammenkædet sagen med en vejudskillelssag, hvis gennemførelse trak ud på grund af en manglende skelerklæring.
 - I sag nr. 197 fandt nævnet det kritisabelt, at en sag om matrikulær berigtigelse af omlægning af jord mellem to landbrugsejendomme ikke blev fremmet med den fornødne hurtighed, samt at L undlod at orientere sin klients advokat om sagens gang, selv om advokaten talrige gange rykkede ham herfor.
 - I sag nr. 198 fandt nævnet det kritisabelt, at L's ekspeditionstid i en sag om matrikulær berigtigelse af opdeling af en landbrugsejendom havde været urimelig lang, samt at han havde undladt at besvare talrige og kraftige rykkerskrivelser fra sine klienters advokat.
4. En bøde på 25.000 kr. som en fælles sanktion ved følgende 2 samtidigt afsagte kendelser af 20. januar 2000:
 - I sag nr. 208 fandt nævnet det kritisabelt, at en sag om matrikulær berigtigelse af omlægning af jord mellem 3 landbrugsejendomme ikke blev fremmet med den fornødne hurtighed, samt at L over for sælgers advokat havde oplyst, at sagen var fremsendt til Kort & Matrikelstyrelsen, selv om sagen lå hos ham selv.
 - I sag nr. 209 fandt nævnet det kritisabelt, at L ikke i tilstrækkeligt omfang havde gennemført de tiltag, som han havde givet løfte om i nævnets sag nr. 198.
5. En bøde på 5.000 kr. ved kendelse af 2. oktober 2000 (Sag nr. 217) for bl.a. ikke at have oplyst parterne om muligheden for at få færdiggjort en sag, inden en strid om udformningen af en deklARATION var løst. Dette var medvirkende årsag til, at ekspeditionstiden blev for lang. Desuden fandt nævnet det kritisabelt, at han ikke rykkede kommunen for svar i de 7 måneder, kommunen var om at ekspedere sagen.

I kendelsen af 20. januar 2000 vedrørende sag nr. 209 udtalte nævnet bl.a. følgende:

“Det er indgået i nævnets overvejelser om fastlæggelse af sanktion at fratage landinspektøren beskikkelsen, men under hensyn til de oplysninger, som han er kommet med om salg af sin praksis/fusion med en anden landinspektørvirksomhed, har nævnet fundet det tilstrækkeligt at idømme ham en sanktion i form af en bøde.”.

Under behandling af klagen i sag nr. 217 modtog Landinspektørnævnet en erklæring, dateret den 13. juli 2000, fra landinspektør L vedrørende færdiggørelse af hans uafsluttede sager. Erklæringen var medunderskrevet af landinspektør N, for Landinspektørselskabet M A/S, og af formanden for Praktiserende Landinspektørers Forening. I erklæringen står der:

”Vedr. Status for sager indbragt for nævnet m.m.

Landinspektørnævnet har desværre tidligere behandlet sager omkring mit virke som landinspektør med pålæg af sanktioner til følge.

Efter ændringen af firmastrukturen i 1999 med fusion med Landinspektørselskabet O A/S (red.: der resulterede i dannelsen af det fælles Landinspektørselskab M A/S) var det min opfattelse og håb, at den aflastning, der herigennem kom, ville bevirke, at jeg kunne komme igennem de sager, som havde hobet sig op.

Det har desværre ikke i tilstrækkelig grad været tilfældet og jeg har derfor den 11. juli drøftet situationen med Landinspektørselskabet O A/S ved Landinspektør N og med formanden for PLF,for at finde en løsning.

Det er besluttet, at der straks indledes et tæt samarbejde med Landinspektør N omkring løsningen af problemerne.

Jeg skal nedenfor give en kort status over mine sager i relation til nævnet:

Der er p.t. indbragt 2 sager for nævnet med nævnsbehandling i august måned.

Jeg vil sammen med Landinspektør N gennemgå disse sager med henblik på at bringe manglerne ud af verdenen. Sagens parter vil i denne uge blive orienteret herom. Det fornødne materiale til nævnets behandling af sagerne vil ligeledes blive fremsendt.

Evt. kommende sager.

En gennemgang af mine sager har vist, at der - ud fra de kriterier som hidtil har været anvendt som grundlag for klage - vil kunne ske indbringelse af yderligere nogle sager.

Vi vil som ovenfor tage kontakt til de involverede parter og redegøre for forsinkelserne og fremlægge en tidsplan for færdiggørelse af sagerne. Det vil tydeligt fremgå af min henvendelse til parterne, at færdiggørelsen af sagerne sker i et tæt samarbejde med Landinspektør N.

Det er mit håb, at disse bestræbelser vil bære frugt og at jeg inden udgangen af året vil have ryddet grundigt op og fremover ikke vil komme i en tilsvarende situation. Jeg skal ikke lægge skjul på, at forløbet personligt har været en stor belastning for mig og skal beklage, at jeg derfor måske har fremstået på en ikke alt for samarbejdsvillig facon.”.

I et brev af 13. september 2000 til Landinspektørnævnet meddelte landinspektør N, at han trak sin erklæring af 13. juli 2000 tilbage. I brevet står der :

Vedr. Erklæring af 13. juli 2000 ang. færdiggørelse af L's "gl. sager"

Jeg har fra 13. juli 2000 og til dd. haft et samarbejde med L om færdiggørelse af sager rekvireret før 1. september 1999 i L's landinspektørfirma i overensstemmelse med erklæring af 13. juli 2000.

I dette forløb er jeg flere gange blevet bekendt med, at rekvirenter agter at fremsætte økonomiske krav mod L på grund af sagens forløb.

Forelagt dette, samt at der stadig "dukker" yderligere sager op, har min advokat F anbefalet, at jeg trækker erklæringen af 13. juli 2000 tilbage, idet jeg efter advokatens mening kan blive gjort økonomisk ansvarlig i L's "gl. sager"

På den baggrund ser jeg mig nødsaget til at trække min erklæring af 13. juli 2000 tilbage.”.

Landinspektør L har i et brev af 4. april 2002 fremsat sine bemærkninger til klagen fra advokat A. I brevet skriver han bl.a.:

”....

Jeg har ikke tidligere reageret i denne sag, idet jeg forventede at klagen blev opgivet, eller jeg selv måtte bede om udsættelse af klagens behandling, idet min helbredstilstand siden nytår har været sådan, at arbejdsevnen er stærkt nedsat.

En lang pause her omkring påske har heldigvis medført, at kræfterne begynder at komme tilbage.

Jeg er derfor nu i stand til at møde i nævnet og redegøre for den sag, klagen vedrører.

Den matrikulære sag, som klagen vedrører, indeholder ud over berigtigelsen af selve handlerne løsning af tekniske fejl og skelafvigelse. Forhold som reelt ikke er mit problem, men som jeg naturligvis gerne vil prøve at løse såfremt, der tages vidtgående hensyn til dem, som ufrivilligt involveres i løsning af skelafvigelse.

Min rekvirent har været enig heri samtidig med, at han ønsker omkostningerne begrænset mest mulig.

Sælger er min rekvirent.

Klageren, som er en af køberne, ønsker en anden løsning.

Jeg har altid følt, at menneskelige hensyn skal gå forud for økonomiske når tvivlsspørgsmål skal afklares.

Jeg føler på den baggrund, at have handlet forsvarligt i denne sag.”.

Den 2. maj 2002 afholdtes møde i nævnet. Indklagede, landinspektør L, var mødt. Klageren, B, var mødt med advokat A.

Advokat A redegjorde for sagens baggrund og oplyste herunder, at D i slutningen af 1998 rekvirerede L til at gennemføre den matrikulære berigtigelse af 3 ejendomshandler mellem D, B og E. Som det fremgår af advokat C's brev af 21. december 1998 til B, rådgav L advokaten om, hvordan jordomlægningerne mest hensigtsmæssigt kunne berigtiges. Overtagelsesdato for de overdragne arealer var den 30. december 1998. Skøde blev den 19. maj 1999 underskrevet af D som sælger, og den 10. juni 1999 af B som køber. Den 1. oktober 1999 blev der tinglyst endeligt skøde på arealoverdragelserne. Han er ikke klar over, hvad der herefter skete i sagen, idet han først langt senere blev inddraget heri. Han er bekendt med, at der har været rettet flere forespørgsler til L vedrørende sagens manglende færdiggørelse, og han efterlyste i den forbindelse en redegørelse fra L om, hvad der forhindrer sagens gennemførelse, således at man kan komme videre i sagen. Han fandt det kritisabelt, at L ikke orienterede sagens parter om, hvad der var sket i sagen og heller ikke besvarede forespørgsler fra dem. Han oplyste, at L i sagen end ikke har orienteret advokat C, som er sælgers advokat. Han har intet at udsætte på L's person, og han anerkender L's evne til at løse vanskelige sager, men L er for lang tid om det, hvilket bl.a. skyldes, at L påtager sig at løse opgaver, som burde løses af parterne selv. Han troede, at det var Landinspektørselskabet M A/S, der var ansvarlig for landinspektørarbejdet i denne sag, idet han i dagspressen havde set, at L havde solgt sin landinspektørforretning til dette firma. Han har imidlertid fra landinspektør N fået oplyst, at denne sag ikke er overdraget til firmaet, men er L's personlige sag. Han oplyste, at den stillede garanti koster B 10.000 kr. om måneden, og at han derfor har varslet et erstatningskrav mod L.

Gårdejer B forklarede, at det i 1998 blev aftalt, at han skulle købe en del af D's landbrugsejendom til overtagelse den 30. december 1998. C var advokat for både ham og D. Betaling skete den 1. marts 1999, og herefter fik han lånene omlagt, men disse er ikke blevet udbetalt, fordi sagen endnu ikke er afsluttet. De lån, som han overtog ved handelen, er blevet indfriet ved brug af en bankgaranti. Han begyndte for ca. 2 år siden at opsøge L på dennes kontor, hvor han imidlertid ikke traf L selv, men talte med medarbejdere på kontoret. Kun én gang har L ringet tilbage til ham, hvilket skete ca. midt i sagsforløbet, og L lovede dengang at færdiggøre sagen i løbet af kort tid. I efteråret 2001 henvendte han sig til L og bad denne om at undersøge, om det var muligt at ændre arealomlægningerne således, at han fik oprettet en landbrugsejendom uden beboelse. L har imidlertid aldrig besvaret denne henvendelse.

L forklarede, at det er D, der er hans rekvirent i sagen. Han foretog i december 1998 de nødvendige arealundersøgelser med henblik på at indsende ansøgning til Jordbrugskommissionen, hvilket skete i februar 1999. Ansøgningen omfattede flere arealomlægninger end dem, der er berørt af denne sag. Han måtte imidlertid tilbagekalde ansøgningen og ændre den, idet B og D ændrede deres indbyrdes handler således, at G

købte en del af det areal, som B oprindeligt havde købt. I sommeren 1999 godkendte jordbrugskommissionen arealoplægningerne. Han havde reelt afsluttet opmålingsarbejdet i 1999, men han konstaterede, at der var noget galt med de fikspunkter, som målingen var knyttet til, og at matrikelkortet ikke stemte med forholdene i marken. Det viste sig, at fikspunkterne havde været gravet op, og at de nu stod nedgravet ca. 40 cm fra deres oprindelige placering. Han forsøgte uden resultat at finde ud af, hvem der havde flyttet fikspunktmærkerne, bl.a. spurgte han hos ledningsejerne i området. Han orienterede D om problemerne, men denne ville ikke betale for ekstraarbejdet med fikspunkterne. I maj 2000 valgte han selv at bekoste arbejdet med fikspunkterne, idet han havde brugt det ene fikspunkt i andre sager. D var den eneste person, som han orienterede om problemerne med fikspunkterne. Sideløbende med sit arbejde med fikspunkterne kom skøderne på plads. Uoverensstemmelsen mellem matrikelkortet og forholdene i marken vedrørte et skel langs en del af D's ejendom, som ville blive overført til B's ejendom. Han troede i første omgang, at uoverensstemmelsen skyldtes en fejl ved konverteringen af matrikelkortet fra analog til digital form, og at problemet kunne løses ved en kortændring. Imidlertid forelå der en skelmåling fra 1917, og efter denne ville en maskinhal, som B havde købt sammen med jorden, komme til at ligge tværs over skellet efter matrikelkortet. Skellet måtte derfor ændres ved en ejendomsberigtigelse, og D ønskede denne gennemført, inden sagen om arealoplægningerne blev afsluttet for ikke efterfølgende at få problemer med B. L kontaktede derfor naboen, men denne ville ikke underskrive ejendomsberigtigelseserklæringen, idet ejendommen var ved at blive solgt. Naboen krævede at få hele sin ejendom opmålt, og opmålingen viste, at ejendommens areal, der er på ca. 3 ha. i alt, ville blive 1010 m² mindre end det registrerede areal. I august 2000 var situationen således den, at naboen ikke ønskede ejendomsberigtigelsen gennemført, før salget af ejendommen var afsluttet, og at D ikke ønskede sagen vedrørende arealoplægningerne afsluttet, før det omhandlede skel var endeligt fastlagt. Det blev derfor aftalt med naboen, at han skulle give L og D besked, når ejendomsberigtigelsen kunne gennemføres. I december 2000 aftalte L med D, at de skulle kontakte både den tidligere og den nuværende ejer af naboejendommen for at få ejendomsberigtigelsen gennemført. Omkring den 1. december 2000 var den tidligere nabo involveret i et alvorligt færdseluheld, hvorved dennes hustru blev dræbt. D og L aftalte, at de under disse omstændigheder ikke ville kontakte den pågældende. D ønskede fortsat ikke arealoplægningerne gennemført, før det omhandlede skel var endeligt fastlagt, og han ønskede heller ikke at orientere B om skelproblemerne. L rykkede i løbet af foråret 2001 D for afholdelse af et møde med den tidligere og den nuværende nabo. I sommeren 2001 fandt L selv, at det var på høje tid, at sagen blev afsluttet. Den 10. august 2001 blev han kontaktet af B, som spurgte om arealoplægningerne - da sagen endnu ikke var afsluttet - kunne ændres, således at han fik oprettet en landbrugsejendom uden beboelse. På grund af en selvstændigt beliggende

lod kunne dette ikke lade sig gøre, hvilket han dog ikke oplyste B om. D havde imidlertid også nogle ønsker om at ændre arealomlægningerne, og dette kunne være en anledning til også at opfylde B's ønske. Ved at overføre den selvstændige lod til D's nye ejendom, ville B kunne oprette en landbrugsejendom uden beboelse, men i december 2001 viste det sig, at dette alligevel ikke kunne gennemføres. I mellemtiden havde han mistet tålmodigheden med gennemførelsen af ejendomsberigtigelsessagen, hvorfor skelproblemet i januar 2002 blev løst ved gennemførelse af en arealoverførsel mellem D og de nye naboer. Han mente ikke, at han under sagsforløbet kunne orientere B uden tilladelse fra sin rekvirent, D, der dog aldrig har forbudt ham det. Sagen med arealomlægningerne var i realiteten færdigbehandlet fra hans side i august 2000. Forsinkelsen af sagen skyldtes reelt kun det nævnte skelproblem. Han mangler nu kun at indhente dommerattest vedrørende arealoverførslen samt at færdiggøre nogle småting i sagen, inden den kan indsendes til Kort- og Matrikelstyrelsen. Når sagen ikke allerede er indsendt, skyldes det, at hans helbred svigtede omkring årsskiftet 2001/2002. Han har af personlige årsager ikke søgt læge.

L har om firmastrukturen i sin landinspektørvirksomhed forklaret, at han i september 1999 begyndte virksomhed i Landinspektørselskabet M A/S, hvori han ejer halvdelen af aktiekapitalen og er direktør. Fra dette tidspunkt er der ikke oprettet nye sager i hans personligt ejede landinspektørfirma. Ved stiftelsen af Landinspektørselskabet M A/S havde han i sit personligt ejede landinspektørfirma en række verserende sager og projekter, som ikke blev overflyttet til selskabet. Årsagen hertil var, at han i sit firma anvendte princippet ”intet projekt - ingen penge”. Han vil anslå, at de verserende sager og projekter kan indbringe op til 4 mill. kr., hvis de alle bliver realiseret. Sagerne omfatter bl.a. 300 vindmøllepladser og udstykningsområder på 100-125 parceller. Ved stiftelsen af Landinspektørselskabet M A/S blev det aftalt, at en landinspektørassistent og han selv frem til den 1. januar 2001 kunne frikøbes til færdiggørelse af sagerne i hans personligt ejede firma. Han arbejder 27 timer om ugen i Landinspektørselskabet M A/S, og den resterende tid anvender han på færdiggørelse af sagerne i sit personligt ejede firma. Han arbejder alene i sit eget firma og han har ikke overvejet at bede om hjælp i Landinspektørselskabet M A/S til at færdiggøre sagen. I Landinspektørselskabet M A/S er der ansat en kontormedarbejder og en målemedhjælp. Desuden er der tilknyttet to landinspektørassistenter, hvoraf den ene er på barselsorlov, og den anden er sygemeldt.

B oplyste supplerende til L's forklaring, at den tidligere nabo til D er B's farbror, og at køberen af dennes ejendom er farbroderens barnebarn. Han var ikke klar over, at der var et problem med det nævnte skel, men havde han vidst det, er han overbevist om, at de sammen kunne have løst problemet i mindelighed.

Advokat A oplyste, at L heller ikke har orienteret C, som er sælgers advokat, om, hvorfor sagen ikke er blevet afsluttet, og at også denne advokat har rykket L for sagens færdiggørelse, hvilket L bekræftede.

L oplyste yderligere, at det var meget magtpåliggende for D, at skelproblemet blev løst, inden sagen med arealoverdragelserne blev afsluttet. På nævnets foranledning gav han nævnet tilsagn om, at sagen vil kunne være indsendt til Kort- og Matrikelstyrelsen senest den 15. maj 2002.

Landinspektørnævnet har i Kort & Matrikelstyrelsen indhentet oplysninger om sagens ekspedition. Det fremgår heraf, at sagen er indkommet til (journaliseret i) Kort & Matrikelstyrelsen den 21. maj 2002. Den 19. juni 2002 fik L sagen retur på grund af 9 formelle og tekniske mangler, som skulle rettes. Dette er endnu ikke sket.

Landinspektørnævnet udtaler:

L blev i december 1998 rekvireret til at foretage matrikulær berigtigelse af jordomlægningerne mellem de 3 landbrugsejendomme. I oktober 1999 blev der tinglyst endelige skøder, og fra dette tidspunkt beroede sagens færdiggørelse på L.

Nævnet finder ikke anledning til at kritisere L's behandling af sagen frem til sommeren 2000. Nævnet skal dog bemærke, at L's langvarige forsøg på at finde frem til, hvem der havde flyttet fikspunktmærkerne på forhånd måtte anses for nytteløs.

Fra august 2000 afventede sagens gennemførelse reelt kun, at ejendomsberigtigelseserklæringen blev underskrevet af D's nabo. Nævnet anser det for særdeles kritisabelt, at L ikke i langt højere grad end sket aktivt forsøgte at få indhentet den nødvendige underskrift, eller - hvis dette ikke lod sig gøre - hurtigt fik afklaret, at det ikke var muligt at gennemføre ejendomsberigtigelsen, således at dette forhold kunne udgå af sagskomplekset. Nævnet har forståelse for, at L undlod at rykke for underskriften i en periode umiddelbart efter, at naboens hustru var blevet trafikdræbt, men finder det særdeles kritisabelt, at han lod sagen ligge i over et halvt år.

Det fremgår af sagen, at klageren og dennes advokat talrige gange har henvendt sig til L for at få færdiggjort sagen. Det må derfor have stået L klart, at det ikke var tilstrækkeligt, at han kun holdt sin rekvirent D underrettet om sagens gang.

Nævnet finder, at L ikke har fremmet sagen med den fornødne hurtighed, og at hans ekspeditionstid, forholdene taget i betragtning, har været så urimeligt lang, at dette er en alvorlig overtrædelse af landinspektørlovens § 7.

Nævnet konstaterer endvidere, at L endnu ikke har formået at få sagen færdiggjort, således at den kan godkendes i Kort & Matrikelstyrelsen.

Landinspektørnævnet har som nævnt tidligere behandlet klager over landinspektørens ekspeditionstid, og nævnet har som ovenfor gengivet tildelt ham stadigt alvorligere sanktioner, bortset fra bøden på 5000 kr, der blev pålagt ved nævnets kendelse af 2. oktober 2000 ud fra den vurdering, at der i den konkrete sag var tale om en mindre alvorlig forseelse fra landinspektørens side.

Som tidligere nævnt indgik det i kendelsen af 20. januar 2000 i nævnets overvejelser, at frakende landinspektøren beskikkelsen. Nævnet fandt det dog, under hensyn til oplysningerne om landinspektørens salg af sin praksis / fusion med anden landinspektørvirksomhed, tilstrækkeligt at fastsætte sanktionen til en bøde.

Ved fastsættelse af sanktionen i denne sag er det indgået med betydelig vægt, at landinspektøren siden 1993 har været indbragt for nævnet i 8 lignende sager, og at han trods sanktionerne i disse sager, fortsat er alt for lang tid om at ekspedere sagerne, ligesom han trods talrige rykkere fortsat undlader at besvare henvendelser og at orientere de involverede parter om sagens gang og derved udsætter disse for risikoen for at lide tab, ligesom han fratager dem muligheden for at få rettet op på forhold, der kunne give anledning til forsinkelser i ekspeditionen. Nævnet finder på denne baggrund, at L har gjort sig skyldig i alvorlig og oftere gentagen forsømmelse af udøvelsen af sin virksomhed som landinspektør. Nævnet finder også, at de udviste forhold giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Nævnet har herved, udover de mange tidligere forseelser, lagt vægt på, at L trods omlægningen af sin virksomhed ved stiftelsen af Landinspektørselskabet M A/S i 1999 fortsat, ifølge sin egen forklaring, har ca. 10 uafsluttede sager liggende i sit personligt ejede firma, hvori han har valgt alene at disponere over sin egen arbejdskraft, og at L bestrider posten som direktør i Landinspektørselskabet M A/S, hvori han ejer halvdelen af aktiekapitalen i selskabet.

Landinspektør L frakendes herefter i medfør af lov om landinspektørvirksomhed § 10, stk. 2, beskikkelsen som landinspektør i 1 år.

Afgørelsen kan i medfør af samme lovs § 11, stk. 1, af L forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal fremsættes over for Miljøministeriet ved Kort- og Matrikelstyrelsen inden 4 uger efter, at denne afgørelse er meddelt landinspektøren. Begæringen har i medfør af lovens § 11, stk. 3, opsættende virkning, medmindre retten ved kendelse bestemmer, at landinspektøren under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som landinspektør.

Thi bestemmes:

Landinspektør L frakendes beskikkelsen for et tidsrum af 1 år.

Niels Rohde Nielsen

Sigrid Ballund

Niels Krogsgaard

*Udskriftens rigtighed bekræftes.
København, den 5. september 2002.*

Sekretær for Landinspektørnævnet